

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Tertio Nonas Octob.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Octobris

Tertio Nonas Octob.

Vide
cap. 52.
Apoth.
Spir. fol.
252.

Abulæ in Hispania S. Teresiæ Virginis, quæ supra sexum fortis mulier, virili facto, mitigatum Carmelitarum Ordinem, ad pristini rigoris Regulas instauravit.

Non planè nouum, aut inusitatum est, viros etiam Religiosos, à femina reformari. Antiquissimum exemplum in sacra scriptura habemus, vbi sancta illa vidua Iudith, Clerum ciuitatis Bethulæ laudabiliter reprehendit, & reformauit, dicens presbyteris Chabri & Charmi: *Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium? Et qui estis vos qui tentatis Dominum?* S. Coleta virgo, Corbeæ in Picardia nata, Ordinem S. Claræ post annum 1400. ad veterem disciplinam reuocauit: quam reformationem Franciscani, Recollecti dicti, postmodum assumpserunt, S. Brigitta è regio Danorum & Suecorum sanguine oriunda, fundauit Ordinem S. Saluatoris, vulgò S. Brigittæ nominatur, tam pro viris, quam pro feminis; qui vno eodemque in Cænobio (antiquo more Ordinis nostri Præmonstratensis) diuersitamen in Claustris commorantur; quibus ipsa Abbatissa generaliter præest, viris iugo femineo se submittentibus, prout etiam in Ordine fontis Ebraldi consuetudinis est, in quo vniuersæ Congregationi Abbatissa præsidet, quæ in omnes tum viros, tum feminas, ius supremum obtinet, statuto, vt viri S. Ioannis Euangelistæ exemplo, virginibus seu mulieribus parerent: & hæ vicissim B. Virginis exemplum sequentes, Religiosos tamquam filios amplecterentur, secundum illud Christi: *Ecce filius tuus, Ecce mater tua.*

Ioan. 19.

Ad mitigatum Carmelitarum Ordinem quod attinet, sciendum quòd eorum Regulam ab Alberto Patriarcha conscriptam, & ab Honorio III. eiusque successore Gregorio IX. confirmatâ, cum lapsu temporis, Religionis feruor paulatim tepesceret, Innocentius IV. nonnihil primò temperauerit, ac postea Eugenius IV. abstinentiæ à carnibus,

carnibus, ac ieiuniorum rationem, deque secessu ac mansione in cellulis assidua præceptū, anno 1431. edito diplomate mitigauerit; vnde tunc dicti fuerunt, *Carmelita mitigati*. At verò primæuum vitæ monasticæ rigorem B. Teresia, superiori sæculo reuocauit, monialium primò, post & virorum Carmelitarum discalceatorum familijs plurimis institutis. *Carmelus* verò, mons est in Syria, quarto lapide ab Acone seu Ptolemaide, vrbe ob triennem olim obsidionem nobili. In hoc monte Eliam & Elisæum prophetas, eorumque filios, id est, discipulos, olim egisse sacræ litteræ testantur; à quibus Carmelitæ, longa satis serie, genealogiam suam per Ioannem Baptistam, aliosque viros (qui in Actis Apostolorum, Religiosi vocantur, & in monte Carmelo, prope locum, qui vulgò, *Fons Elia* dicitur, primam omnium B. Virginii in orbe terrarum dedicantur Ecclesiam) ad hæc vsque tempora deducunt. Plurimis interim, tam antiquis quam nostericis scriptoribus, contrarium sentientibus, qui volunt post receptam bello sacro, à Godefrido duce Bullonio, & Antuerpiensium Marchione, Ierosolymam, certos quosdam viros religiosæ ac solitaria vitæ studio secessisse, exemplo Eliæ prophetæ, in montem Carmelum, & ibi vitam Eremiticam egisse, extructo in honorem S. Deiparæ Sacello, à quo dicti fuerint, Eremitæ B. Virginis in monte Carmelo: ac deinde post recuperatam à Saracenis Palæstinam, compulso fuisse migrare in Occidentem; itaque propagatos & dispersos per Italiam, Angliam, Galliam, Hispaniam, & vtramque Germaniam. Vt vt sit, *Veritas Vincit*, licet incognita. interim

VVal-
dens. de
sacram.
tit. 9 c. 84.

Scinditur historicus studia in contraria Cætus.

apud quem, quisquis curiosior es, plura vide, & ad Ecclesiasticæ historiæ amussim, diligenter examina. Ego, quod ad me, verè scribo & sentio: *fratres mei sunt, crescant in mille millia. quin immò,*

Si lubet ad primum deducant stemmata Patrem,

Omnibus AEuigenis qui fuit author Adam.

Obijt autem S. Teresia (quam alij scribunt Terefam, alij Therefam, quidam Tereffam; Pontifex verò Gregorius XV. in Canonizatione eiusdem, [Tereffam nominauit] anno 1582. 4. Octobris. at quoniam cum S. Francisco coincidit, idè celebratur 5. Octob. festum eius solenne.